

Efter forslaget skal invalidepension fortsat kunne tilkendes fra det fyldte 15. år. Højeste pension, der indbefatter beløb for erhvervsudygtighed, skal dog tidligst kunne tilkendes fra det fyldte 18. år, da personer under denne alder normalt ikke har indtægter, der kan begrunde, at de henføres til højeste pension med de satser, der er angivet i forslagets § 4. Tilkendelse af pension ved det fyldte 15., henholdsvis det fyldte 18. år, bør fortsat kun sjældent finde sted, idet ikke mindst helt unge må henvises til revalidering i overensstemmelse med forslagets § 3, stk. 5, sidste punktum.

Invalidepensionisterne overgår efter forslaget til folkepension ved det fyldte 67. år.

Medens invalidepension efter den gældende lov kan tilkendes indtil det fyldte 67. år, foreslås det, at invalidepension fremtidigt ikke skal kunne tilkendes efter det fyldte 60. år, idet det ofte vil være vanskeligt at afgøre, om der foreligger en invaliderende, sygelig tilstand, eller om nedsættelsen af erhvervsevnen er et udslag af alderens indflydelse. Hertil kommer, at der ved det fyldte 60. år indtræder adgang til at få tilkendt folkepension, når der foreligger svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder. En undtagelse gøres dog for personer mellem 60 og 67 år, som er erhvervsudygtige eller kun har ganske ringe erhvervsevne i behold. Sådanne personer vil efter forslaget kunne opnå en pension, der er foreslået fastsat til mellemste pensionsstørrelse. Såvel ikke-pensionister som pensionister med laveste pensionsstørrelse, der mellem det fyldte 60. og 67. år rammes af svær invaliditet, får adgang til denne pension.

I øvrigt foreslås, at tilkendt pension ikke skal kunne frakendes eller ændres til højere eller lavere pensionsstørrelse efter det fyldte 60. år. Denne regel hviler på det synspunkt, at der efter det fyldte 60. år bør være ro om spørgsmålet, således at der ikke sker andre forandringer i pensionen end dem, der følger af reglerne om fradrag for indtægter.

Derimod kan såvel tillæg til invalidepension som invaliditetsydelse og tillæg hertil tilkendes og frakendes mellem det fyldte 60. og 67. år. Således vil en pensionist ikke være afskåret fra at opnå bistands- eller plejetillæg efter det fyldte 60. år, hvilket gælder tilsvarende for personer med invaliditetsydelse.

Da invalidepensionen som nævnt efter forslaget bortfalder ved det fyldte 67. år, er det i det samtidige hermed fremsatte forslag til lov for Færøerne om folkepension fastsat, at invalidepensionister ved det fyldte 67. år overgår til at oppebære folkepension. Ligeledes er det i nævnte forslag til lov for Færøerne om folkepension fastsat, at bistands- og plejetillæg

som er tilkendt invalidepensionister, efter disses fyldte 67. år ydes som tillæg til folkepensionen.

Til § 3.

Bestemmelsen, der svarer til § 3 i lov om invalidepension m. v., indeholder invaliditetsbetingelserne for adgangen til de 3 pensionsstørrelser, som indgår i forslaget om en gradueret invalidepensionsordning, samt en angivelse af disse pensionsstørrelseres bestanddele.

Hovedprincipperne for invaliditetsbedømmelsen foreslås bevaret uændret, således at der fortsat bliver tale om et skøn over nedsættelsen af erhvervsevnen på grundlag af en samlet lægelig, social-erhvervsmæssig bedømmelse.

Det er i bestemmelsens stk. 1 foreslået fastsat, at den nedsættelse af erhvervsevnen, som skal kunne berettigge til invalidepension, skal være varig. Hermed tilsigtes det understreget, at pension ikke må ydes i tilfælde af sygdom, der må antages kun midlertidigt at medføre en væsentligt nedsat erhvervsevne, eller hvor erhvervsevnen gennem revalideringsforanstaltninger må antages at kunne forøges væsentligt. I sådanne tilfælde må den fornødne hjælp ydes efter reglerne i forsorgsloven og efter reglerne i kap. VII i nærværende forslag.

Efter den gældende lov er det en betingelse for at opnå invalidepension, at erhvervsevnen er betydeligt nedsat. Udgangspunktet for denne bedømmelse skal være, at erhvervsevnen er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder, hvorved der skal tages hensyn til en lang række momenter, bl. a. til alder, livsstilling, bopæl og arbejdsmuligheder, der tilsammen danner grundlag for at antage, at erhvervsevnen ligger omkring $\frac{1}{3}$ eller derunder.

Efter stk. 2 er kriteriet for adgangen til højeste pension, bestående af grundbeløb og beløb for invaliditet og erhvervsudygtighed, at den pågældende er erhvervsudygtig i ethvert erhverv, eller at han kun har ubetydelig erhvervsevne i behold. Adgangen til mellemste pension efter stk. 3, bestående af grundbeløb og beløb for invaliditet, er betinget af en nedsættelse af erhvervsevnen med omkring $\frac{2}{3}$.

Mindste pension efter stk. 4, omfattende halvt grundbeløb og halvt invaliditetsbeløb, er betinget af, at erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen.

I stk. 5 er angivet de momenter, der skal lægges vægt på ved bedømmelsen. Bestemmelsen svarer i denne henseende til den gældende lovs § 2, stk. 2. Den hidtidige i bestemmelsen indeholdte såkaldte kronegrænseregler, hvorefter invaliderede kan få invalidepension, når indtægten er nedsat til et